

עלון קיבוץ כפר מסריק * יד' חשוון תשע"ד

3 on* 18.10.2013

הד הנעשה

שנה שבעים ותשע * on' 2384

גליון חגיגי ומיוחד לאירוע

השקת מכונת השמבון החדשה ב- DEP
– 7.10.13

חבל שבגלל מותו נפגעו פרויקטים רבים: בין שאר המבצעים והמשימות שיהודה היה מעורב בהם היה גם "שביל הנעמן" שאמור לחבר את כפר מסריק עם עין המפרץ לאורך שטח הביצה במזרח. השביל היה אמור להיחנך היום – יום ו' 18.10 בקבלת שבת משותפת לחברי וילדי שני הקיבוצים ובטקס מרגש. אלא שבשל האבל ובשל עיכובים נוספים דחו המארגנים את האירוע והוא יתקיים בקרוב. יהיה זה עוד מוקד שנוכל להקדיש לזכרו של יהודה שביט אשר היה מעורב גם בפרויקט הזה שלנו.

תמצאו בין דפי העיתון גם דברי ביקורת. כבר אמרנו מזמן שהעיתון פתוח לנגיש לכל חבר וכל הדברים החשובים לכם יפורסמו. התנאי הוא קודם כל הנכונות לכתוב ולהגיש לפרסום והתנאי השני – הסגנון והשפה, אל להם להיות פוגעים במתכוון ועדיף שיתייחסו לעניין עצמו לא לאיש או לאנשים גופם. הפעם מופיעות שתי רשימות, בשני נושאים שעולה בהם ביקורת – ישירה ומרומזת – ויש לדברים חשיבות, כביטוי אוטנטי לציבור בקיבוץ שלא תמיד מעלה את דבריו על הכתב. אנחנו במערכת נמשיך לעודד את הכתיבה של כל מי שירצה ונפרסם את הדברים גם בעתיד.

אני מפנה אתכם לרשימתו של זאב יעקב שמעלה בצורה מרגשת את חלקה של ההשלמה הגרמנית בבניין הקיבוץ. לא פעם עלו תלונות שאין מספיק היכרות עם החלק הזה בעברו של הקיבוץ ובוודאי שאינו מקבל את היחס הראוי לו. אני חושב שההרגשה הזאת מוצדקת וכאן אנחנו מנסים לתקן משהו באותו יחס.

הדף הסוגר את העיתון מוקדש לתמונות ממבצע רכיבת האופניים שעשינו בירושלים בלילה. השתתפו במבצע קרוב לעשרים חברות וחברים ואני מזמין כאן את המשתתפים להעלות על הכתב את התרשמותם וחוויות שעברנו בטיול. יהיה דף התמונות הזה קדימון לרשימה שאולי תכתבו לעיתון הבא.

ועד אז – שבת שלום ו... שנשמע גם מכם!

שלום לכולכם. שוב, בצפיפות יוצאת דופן ובלתי מקובלת, אנחנו מופיעים עם עיתון צבעוני וגדול שמודפס עבורנו בדפוס "סיטיפרינט" אנחנו מודים להם ונותנים להם קרדיט.

הסיבה להופעת העיתון במתכונת הזו היא

בקשה של הנהלת DEP להפיק עיתון צבעוני ומיוחד לציון הטקס המרשים והמוצלח לחנוכת מכונת "קומורי שמבון" החדשה. מאחר והשתתפו באירוע אנשים חשובים – חלקם מהארץ וחלקם מחו"ל, והם עצמם ביקשו מאד לקבל את עיתון הקיבוץ שידווח על האירוע, החליטה הנהלת המפעל להוציא, ביחד עם מערכת הד הנעשה, עיתון צבעוני ומרשים ולשלוח לאורחים המכובדים.

מכאן תבינו את חשיבות העיתון המונח בידכם ותוכלו גם אתם להתרשם, מהתמונות ומהדברים שנאמרו בטקס. ברור שזהו גם עיתון "רגיל" וכל החומרים האחרים מופיעים בו לצד ובנוסף לדברים המוקדשים לחנוכת השמבון.

האירוע הגדול והחשוב השני שמופיע בין דפי העיתון הוא מותו המפתיע והמדהים של **יהודה שביטז"ל** שרבים בקיבוץ ראו בו חבר קרוב ולא פעם זכה לכינוי "ידיד הקיבוץ". החברים הרבים שהיו קשורים עם יהודה במועצה האזורית, בכדורעף, במוסדות הקיבוץ, בביה"ס גוונים ואופק במילואות ובעוד שטחים ונקודות מפגש, לא הצליחו להסתיר את צערם ואת תחושת היתמות שנפלה על כולנו. מסתבר שיהודה היה מעורב מאד בכל שטחי חיינו כאן, הרבה פעמים מעבר לתפקידו כיו"ר המועצה וחברים רבים חשו בכך. הדברים שכתבו דודו והמזכירים מבטאים את תחושת כל אלו שהכירו את יהודה והוקירו אותו מאד.

צמיחה דמוגרפית

נוהל מתן דירות המיועדות להשכרה לבנים ואחרים המבקשים לגור בקבוץ כתושבים בסימן קליטה.

הנחות יסוד:

1. הקליטה לחברות בקבוץ איננה מותנית בתקופת תושבות.
2. האינטרס של אגף שיכון והקיבוץ הוא לדאוג לכך שהדירות תהיינה בתפוסה מלאה לאורך כל השנה.
3. מלאי הדירות המשפחתיות להשכרה בקבוץ מצומצם ובכל זאת אגף שיכון הקצה עד שש דירות לתושבות בסימן קליטה.
4. קיימת הבחנה בין תושבות רגילה של בנים עד גיל 35, לבין תושבות בסימן קליטה שהיא כניסה לתהליך ולדירות המיועדות לכך.

הנוהל:

1. משפחה של בנים או אחרים המבקשים לגור בתושבות בסימן קליטה תיצור קשר עם אליהו.
 2. כל ההתנהלות מול המשפחה עד שלב חתימת החוזה תתבצע ע"י אליהו.
 3. אליהו יעביר את הפנייה לאורלי לבידיקה האם ואיזו דירה מתפנה.
 4. הדירה הפנויה תוצע למשפחה כולל מועד הכניסה.
 5. בכל מקרה – עד שלב חתימת החוזה צרכי הקיבוץ יהיו קודמים להבטחות בעל-פה שניתנו למשפחה
 6. במידה והמשפחה לא תהיה מעוניינת בדירה תושכר הדירה למשפחה אחרת. והמשפחה (המבקשת לבדוק קליטה) תיאלץ להמתין לדירה הבאה.
 7. עם כל משפחה ייחתם חוזה שכירות לשנה אחת.
- אנו מקווים לשיתוף פעולה עם כל המעורבים בנושא.

ביקור מלא צלילים!

ביום חמישי 24 לחודש ייערך ביקור בקיבוץ של משלחת מהגימנסיה הגבוהה למוסיקה מהעיר דרזדן בגרמניה. זהו ביקור גומלין של הגרמנים לאחר סיבוב קונצרטים בניצוחי שם של אנסמבל גפן לזמר עברי אמנותי מהקונסרבטוריון למוסיקה בכרמיאל. זהו ביקור רשמי המאושר עם גורמי המזכירות והתרבות שעליו הוסכם לפני כמה חודשים. זהו הביקור הרביעי מסוגו בקיבוץ. אני רואה הזדמנות וחשיבות גדולה לשלב את ביקור הגרמנים בכרמיאל עם חיי הקיבוץ אשר בתקווה יביאו להשלכות ציוניות חיוביות מצדם. בתמורה מקבל הקיבוץ קונצרט מוסיקה קלאסית אשר אין אנו חווים מסוגו בגלל עלותו הגבוהה. המשלחת כוללת 13 תלמידים ושני מורים. לקונצרט בערב מצטרפים 10 חברי אנסמבל גפן לזמר עברי אמנותי מקונסרבטוריון כרמיאל היוצרים יחדיו תזמורת סימפונית משותפת שתערוך קונצרט קלאסי מוסבר שלם לחברי ולילדי הקיבוץ המועדון לחבר.

תכנית הביקור:

- 08:00 ביקור בחומות עכו
- 11:30 קונצרט קלאסי מוסבר קצר בגן דקל
- 12:30 פגישה עם זאב יעקב במועדון לחבר
- 13:30 ארוחת צהריים בחד"א
- 14:00 קפה ועוגה במועדון
- 15:00 סיור בחצר הראשונים ובסנדלריה
- 18:00 קונצרט קלאסי מוסבר לילדים ולחברי הקיבוץ במועדון לחבר וקבלת שי צנוע מהקיבוץ.
- 20:00 ארוחת ערב בפאב
- 21:00 הופעה של המנדוקס בפאב

תודה רבה מראש לכל המשתתפים!

גל סהר.

ראש המועצה האזורית מטה אשר

יהודה שביט ז"ל

הלך לעולמו בטרם עת

ההלוויה נערכה בבית העלמין של קיבוץ כברי ביום
א', ט' חשון תשע"ד, 13.10.13,

יושבים שבעה בבית המנוח, בקיבוץ כברי

דברי פרידה מיהודה

בצער רב נפרדנו השבוע מיהודה שביט ראש המועצה ב-19 השנים האחרונות
קשה לדמיין את המועצה האזורית ללא יהודה.

יהודה היה מנהיג, מוביל שינויים, כריזמטי, איש עבודה ועשייה, קשוב לצרכי
התושבים, ובעל יושרה ואמינות שזו תכונה הכרחית לעומד בראש מערכת מורכבת
כמו המועצה.

בתקופת כהונתו המועצה הכפילה את מספר תושביה וישובים שבחלקם היו על סף
פשיטת רגל צמחו ופרחו.

מערכת החינוך בהובלתו של יהודה הנה מערכת ברמה גבוהה ביותר ומהווה מקור
גאווה ומשיכה לקליטת אוכלוסיות איכותיות ליישובי המועצה.

הקשרים של יהודה, השגת תקציבים ממשרדי הממשלה השונים תרמו לפיתוח הרב
ביישובי המועצה.

ובצד האישי: קשרי שלי עם יהודה נקשרו בעת שמילאתי בתחילת דרכי תפקיד של
רכז משק צעיר בקיבוצנו ויהודה היה גזבר משקי המפרץ ועזר לי רבות כאשר
הקיבוץ נקלע לקשיים תזרימים.

בהתמודדות הראשונה שלו ב-1994 שהתקיימה רק בקיבוצי המועצה – היה כפר-
מסריק הראשון שהביע תמיכה ביהודה. מאז ועד הבחירות האחרונות ליוויתי אותו
בכל מערכות הבחירות ובכל ההתמודדויות והמתחים שהיו סביב הבחירות.

יהודה תמיד התנהג במערכות הבחירות בממלכתיות ולא נכנס למערכת של
השמצות אישיות אני מציין לטובה שקיבוצנו התייצב תמיד אחרי יהודה ובבחירות
האחרונות אחוז התמיכה אצלנו ביהודה היה מהגבוהים ביותר מבין יישובי המועצה.

יהודה היה אוהד מספר אחת של קבוצת הכדורעף הפועל מטה אשר ויש לו חלק
נכבד בהישגי הקבוצה ובזכייה באליפות ובגביע. רק ע"י נחישותו ואהבתו הרבה
לקבוצה הצלחנו לצלוח כל שנה קשיי תקציב ולהמשיך הלאה לעונה נוספת בצמרת
הליגה.

לכתו של יהודה בטרם עת הינה אבדה גדולה לכל תושבי המועצה.

יהיה זכרו ברוך!

דודו גינת

משתתפים בצער!

אנו מתאבלים יחד עם כל תושבי המועצה עם פטירתו הפתאומית של חברנו יהודה שביט – יו"ר המועצה האזורית.

אנו רואים לנכון לציין כי הכאב הוא גדול מצד כולנו. כנהוג ביהדות אדם הנפטר בשבת נחשב "כצדיק" ויהודה בדרכו הצנועה והנחושה נלקח מאתנו באמצע העשייה כאשר תכניות רבות עוד על הפרק.

בדרכנו - לצד הנחת זר קיבוצי על אדמת כברי – נדאג ביחד עם כל יישובי המועצה לתמוך במשפחת שביט ולקחת חלק ביישום החזון עליו הוחלט באזור הלכה למעשה.

יהיה זכרך ברוך

ה מ ז כ ר י ם

חברים יקרים

אוהביו ומוקיריו של יהודה שביט

כדי להכיר ולשמר את הזיכרונות מיהודה אני מבקשת מכל מי שמוכן לכתוב זכרון של מפגש משמעותי / מעניין / מרגש / מיוחד עם יהודה ז"ל. אין הכוונה לכתוב הספד, אלא חוויה אישית שנשארה לכם

את הכתוב אנא העבירו אלי

shavit@cabri.org.il

תודה גדולה
נעמי שביט

אחריות – סמכות הוועדה למבני ציבור

כללי

הוועדה תפעל תחת ההנהלה החברתית למשך קדנציה של 4 שנים. יהיו בה חברים - רכז וועדת תכנון ועוד שלושה נציגי ציבור והיא תפעל בתאום עם וועדת שיכון בכל הקשור למבני מגורים, וועדת תכנון בכל הנוגע לתב"ע בקיבוץ.

אחריות – אכלוס של מבנה ציבור בתחום הקיבוץ בהתאם לסדר עדיפות מוגדר במטרה לשמר ולסייע בפיתוח מוקדי פעילות בקהילה.

דרך הפעולה ביישוב:

1. מתן עדיפות למסירת מבנה לשימוש כולל:
א. יזמות עסקית של חברים.
ב. פיתוח פעולות של אגף או תחום.
ג. פעילות אומנים.
ד. מחסנים.
ה. השכרה לגורם חיצוני.

2. הפעלת המקום תתבסס על תקציב של הפעילות ו/או תוכנית עסקית הכוללת החזר השקעה.

3. תחום פעילות חדש – מחייב אישור עקרוני של מנהלת יזמות/הנהלה חברתית ו/או כלכלית,

4. כניסה ושימוש במבנה באישור צוות מבני ציבור בלבד.

5. יעוד של מבנה יחייב פרסום בהד הנעשה תוך מתן אפשרות לערעור ע"פ נוהלי קיבוץ.

6. מבנה המוגדר לשימור יחייב עמידה בהגבלות נדרשות בתאום עם צוות שימור.

לסיכום – הוועדה תגבש תכנית עבודה מסודרת ומתן מענה לצרכים מידיים תוך התייחסות למרכיבים החברתיים והכלכליים כאחד.

3. סיכום ארוע שנת ה-80 לקיבוץ – נירה אילת הציגה דיווח מפורט על תהליך הסיכום תוך התייחסות למרכיבים הרבים שהתבצעו במהלך האירוע – ארוחת בוקר חגיגית, סיורים, תערוכות, כנס מחזוריים,

הנהלה חברתית מתאריך

3.10.13

משתתפים: אדיר המבורג, טומי שחר, אלי אמנו, עופר מסד, גדעון דוכס, אתי היכל, עירד דוכס, אייל רייז.
חסרים: סיגל פרנקל-בלן, הראל כהן.

1. דרך פעולה לטיפול בנושא הכלבים – ההנהלה החברתית עברה על מגוון ההחלטות שהתקבלו מתאריך 3.1.2011 (מועד אירוע בו נפגעה רמה משיח מנשיכת כלב) ועד מועד העברת אחריות לטיפול המועצה האזורית ב-8.3.13 וקיימה דיון במטרה לתת מענה לקשיים הקיימים בנושא.
הוחלט: באחריות המזכירים המשך טיפול מול המועצה בכל הנוגע לתיקון חוקי עזר (מעבר מתקנות 1998 לתקנות 2007, בדומה למודלים הפועלים ברשויות שכנות כגון גליל עליון ועוד). מכיוון שהחלטה בנושא תיקון חוקי עזר מתבצעת במליאת המועצה האזורית, יפעלו המזכירים לגייס קיבוצים נוספים במטרה להעביר את המהלך ולתת מענה מקצועי לפיקוח ומתן קנסות כנדרש. בנוסף, באחריות המזכירות לערוך מפגש של כל בעלי הכלבים במטרה לאפשר למידה עוד טרם שינוי חוקי העזר והערכות לעדכון התקנון שלנו אותו נידרש לערוך בהתאם. מועד סיום הטיפול – ינואר 2014. במידה וחוקי העזר במועצה לא ישתנו נדרש לבחון מחדש המשך טיפול בנושא בהתייחס לתקנון הקיים המעודכן מתאריך 1.7.98.

2. אחריות- סמכות על מבני ציבור בקיבוץ ההנהלה החברתית מאשרת את המסמך המגדיר את האחריות ודרך הפעולה בהתייחס לאכלוס מבנים פנויים במטרה לאפשר לוועדה לפעול באופן מסודר ולתת מענה לפניית חברים/גופים הפועלים בקהילה. להלן נוסח המסמך:

מופע מרכזי, וערב בפאב. על פי הבדיקה, השתתפו בפעילויות השונות של יום האירוע כ- 250 חברים לצד ילדים, נוער, צעירים ובנים שעזבו ותרמו גם הם לעשייה המשותפת. מאחר וקיימת חשיבות רבה לשימור הלקחים לקראת העשור הבא הוחלט שעד סוף אוקטובר 2013 נדאג להשלים את סיכומי כל הפעילויות תוך מגמה לשמר ולפתח את התחומים שהתגבשו והוכנו במהלך האירוע במאמץ ויוזמה של חברים למען הקהילה.

חברים שמעוניינים לתרום לסיכום ואף לקדם יוזמות מוזמנים לפנות לנירה ו/או מיכל גירש המרכזות את השלמת התהליך הסיכום.

המזכירים

ברכות חמות לספיר בוסקילה

שהשתחררה מצה"ל אחרי שירות קרבי ומאתגר וחזרה הביתה בשלום.

איחולי השתלבות קלה ומהירה
בחיים האזרחיים ובקיבוץ!
המון שמחה להורים, לסבים לאחים

ברוכה השבה הביתה!

רוכבים בבירה

מבצע מרשים של קבוצת רוכבי האופניים המקומית יצא לדרך לפני שבוע: 12 רוכבים ו-6 רוכבות אמיצות יצאו ביחד עם רוכבי עין המפרץ לטיול לילי רכוב ברחבות הבירה ירושלים. היה זה מבצע ארגוני מרשים בפיקודו של גדעון דוכס ואנשי ע"ה ובעיקר טיול אתגרי ומהנה בעליות ובירידות של העיר הקדושה והמפתיעה. הצטרפו לקבוצה כמה בני קיבוץ משני הקיבוצים וכולם יחד סיימו את המסלול בהצלחה ובשלום!
אנחנו מקדישים את הדף האחרון –
תמונות השבוע למשהו מייצג מאותו מבצע. בפעם הבאה – את תחמיצו!!!

תוצאות קלפי מיום 10.11.13

ריכוז משק ישי צלניקר – בעד 151 – נגד 31
ריכוז החשמליה – איגור 156 קולות –
משה מקדשי 41 קולות – איגור נבחר
ריכוז ועדת תרבות – רמי כהן – 129 קולות
– אמנון היכל – 62 – רמי נבחר.

בהצלחה לנבחרים ותודה למסיימים
תפקידם!

אמנון היכל – ביקש את תמיכת הציבור תוך התמקדות בניסיון ונתינה אליה הוא משתייך כבר יותר מ-20 שנה בתחום התרבות והספורט. תיאר את יוזמת חג אסיף, אפשרות ביצוע התפקיד לצד ריכוז בריכת השחיה, הרצון להגדיל התפרנסות והחשיבות בהמשך קיום חגים ומועדים בקיבוץ. **משה טל** – רכז מ. אנוש – הציג את השיקולים המרכזיים להמלצת צוות איתור לבחור ברמי כהן לתפקיד לצד המחויבות לכבד את תהליך המכרז והחלטה של ההנהלה החברתית שלא להמליץ על מועמד אחד אלא לאפשר בחירה בקלפי.

שיחת קיבוץ מתאריך 7.10.13

השתתפו 35 חברים.

התייחסות חברים – עיקרי הדברים:

- מאד משמח שיש לחברים רצון לעשות את התפקיד בדגש על כניסה של בחורים לתחום. מאד חשוב שתוקם מנהלת תרבות על בסיס אנשים שהנושא קרוב לליבם.
- חשוב לבנות הרכבים קבועים בתחומי דרמה ומוזיקה כחלק מתרבות בונה קהילה.
- חשוב שמי שלא יבחר, ימשיך גם הוא לקחת חלק בעשייה כשותף בתרבות.
- חסר דיון עומק במשמעות של התרבות כבסיס לעשייה משותפת.
- יש תחושה שהנושא לא בשל להכרעה.
- חסרה חשיבה הממקדת מה חשוב בתחום.
- פיצול התפקיד מחייב עבודת צוות כבסיס להצלחה.
- בקיבוץ הייתה ותהיה פעילות תרבות ענפה וגדולה, מרגישה צורך לבטא תמיכה ברמי כהן, בהתייחס למה שנדרש היום מרכז אגף.
- מאד התרשמתי מהעבודה של רמי בשנת ה-80 מאוד חשוב לי ולנו שהוא ייבחר לתפקיד. החלטה: הבחירה תתקיים בקלפי ביום חמישי-שישי 10.11.13. הציבור מוזמן לגבש את עמדתו ולהשפיע דרך בחירה בקלפי.

3. בחירת רכז חשמליה – משה טל ואייל הסבירו את השיקולים להמלצת צוות האיתור וההנהלה החברתית על בחירתו של איגור לתפקיד, לצד הערכה רבה לפועלו של אסא רמץ המסיים את תפקיד הריכוז.

- **משה מקדשי** הציג את עיקרי הדברים אותם פרסם לחברים בעיתון תוך דגש על העבודה שביצע ומבצע בדוקרט במשך 25 שנה,

1. יעקב דרומי הציג את המלצת צוות איתור והנהלה כלכלית כלשונה: " להמליץ לשיחת הקיבוץ לבחור בישי צלניקר לתפקיד מרכז משק. תקופת הכהונה של מרכז המשק החדש תהיה לשלוש שנים כאשר בסמכות ההנהלה הכלכלית להאריך תקופה זו בשנה נוספת (ללא צורך באישור שיחת הקיבוץ)"

ישי צלניקר מבית אלפא הציג את מגוון תחומי העשייה בהם עסק ועוסק היום תוך ציפייה לקבל את התמיכה ולהתקבל לתפקיד. הוחלט – ברוב ללא מתנגדים להמליץ לחברים בקלפי לתמוך בבחירה של ישי לתפקיד רכז משק – הקלפי התקיים ביום חמישי שישי שעבר כנדרש.

2. בחירת רכז אגף תרבות וספורט אייל רייז הציג בפתיחה את עיקרי התפיסה המחודשת בכל הנוגע להקמת האגף והדגשים הנדרשים לצורך הובלת מנהלת תרבות וספורט רחבה אותה יש כוונה להקים בכדי להעמיק את שיח התרבות בקיבוץ בכל הקשור לרצף של מסורת וחידוש תוכן וצורה, לצד ברכה ותודה לנירה המסיימת את התפקיד.

רמי כהן הציג את תוכנית העבודה שלו (תועבר לחברים בנוסף לקהילה נט גם בדואר) והתמקד בתובנות האישיות הנותנות לו את הרצון לעמוד באתגר, ההרגשה כי ישנם הרבה חברים המעוניינים לתרום ולקחת חלק בעשייה לצד דגש בחשיבות של שילוב הדור הצעיר בהובלת תחום התרבות.

היכולת המקצועית והרישיון המקצועי העומד לזכותו כהנדסאי, והדגיש כי גם כשמדובר במכרז נשמרת מערכת יחסים חברית וטובה עם כולם כולל - מוכנות לאפשר לאיגור לעבוד ביחד אתו בחשמליה במידה ויבחר.

- איגור צ'רמניוק – הציג בדבריו את החשיבות שהוא רואה בתחום כבר שנים ארוכות לצד העבודה עם אסא תוך מוכנות ורצון להרחיב את האחריות ולרכז את החשמליה, התייחס להיבט המקצועי בכל הקשור לעבודה עם מתח גבוה (80 אמפר), החשיבות במתן שירות לחבר בעידן של שינוי, ההכרעה האישית לוותר על תחום המוזיקה ולהתפתח בתחום החשמל, המוכנות ליציאה ללימודים במטרה לרכוש את ההשכלה המתבקשת בשנתיים הקרובות תוך עבודה עם אנשי מקצוע בתחום הנותנת מענה בשעת צורך גם היום.

עיקרי הדברים שנאמרו ע"ח חברים בנושא:

- יש קיבוצים (כמו שמרת) בהם מנהל חשמליה הוא אינו איש מקצוע כך שחשוב לעשות את ההבחנה בין ניהול לעבודה מקצועית.
- יש יתרון רב לכך שהמנהל הוא חלק מהצוות ועובד בפועל בשטח.
- לא בכל תחום נדרש לעשות מכרז – צריך לתמוך ולתת אמון במי שגדל במערכת לצד מתן עידוד ואפשרות לענפים לפתח את האנשים הפועלים בענף.
- העובדה שסימון המרכז לקח זמן רב פגע מאד בתיפקוד. יש לבחון את הכללים לבחירת מרכז גם כאשר מדובר במבדקים חיצוניים, ערעור ועוד.
- חשוב לדווח לציבור איך מתקדם מהלך כללי של "אמנת שירות" לא רק בחשמליה אלא בכל ענפי השירות.
- תומכת בבחירה של איגור ומבקשת ששיתוף הפעולה עם משה מקדשי יישמר.
- רק לאחרונה נחשפתי להיכרות מעמיקה עם איגור, בכל הקשור להקמה של "חכם". מעריך מאד את ההתייחסות והמקצועיות שלו, לא הייתי מעורב בתהליך, חולק על הצורך במכרז במקרה הזה נכון למנות את איגור לתפקיד ולתת לו את התמיכה הנדרשת לצורך החלפה של אסא.

- בתקנון עבודה בחרנו לקיים את שיטת המכרזים ולאפשר שוויון הזדמנות ושקיפות יש יתרונות וחסרונות במקרה הזה אנו פועלים ע"פ החלטות קיבוץ.

החלטה – הבחירה בין איגור למשה תתבצע בקלפי ביום חמישי-שישי, 10-11.10.13 מידע חסר ניתן לקבל בצוות מ. אנוש ו/או בשיחה עם המועמדים.

המזכירים

שיר הלל והודיה

בקצה הקיבוץ מכיוון מזרח
נמצא מבנה גדול יפה ומרווח.
ובכניסתך נגלה דבר מופלא:
בית נקי ומאד מטופח ובו
מסתובבים, כאילו מרחפים
מלאכים בני אנוש העוטים לבן
סועדים את שוכני הבית
עם הרבה חום ואהבה חיבוק ונשיקה .
אכן, מלאכים שמלאכתם מלאכת קודש היא
ועל זאת יבורכו !
בערוב ימיהם זוכים תושבי הבית גם ליהנות
מצלילי פסנתר וכינור,
להסב סביב שולחן חג בערבי חג ,
לארח את ילדי הקיבוץ, להקשיב להרצאות
וסיפורים לעסוק בפעילויות יצירה שונות
ועוד ועוד...
אכן זכו דיירי הבית ובני משפחותיהם
ועל כך תודה רבה לקרין ולצוות -
לכל ה"מלאכים"
ועל זה נאמר במקורות "אל תשליכני לעת
זקנה" ובמצווה זאת זכיתם...

נעמית

זו הסיבה שב- 1985 התחלנו לייצר אריזות גייבל טופ. באותה תקופה החלו להיראות לראשונה אריזות אלו בארץ. עד אז היו בשימוש כמעט רק שקיות פלסטיק לאריזת חלב טרי וחלקו של הגייבל טופ בשוק זה היה רק 3% , עם אורך חיי מדף של 7 ימים בסה"כ.

השקת הקו החדש של דוקרט אוורגרין אריזות 7 באוקטובר בכפר מסריק

אני רוצה לברך ולהודות לאורחינו המכובדים, חלקם הגיעו מארצות רחוקות כדי להיות אתנו ביום חשוב זה:

מר אלן ליפס, יושב הראש של דוקרט אוורגרין אריזות, ממפיס ארה"ב, מר ג'וזף ווייט, סגן בכיר בנספחות הכלכלית בשגרירות ארצות הברית, מר נחום איצקוביץ, מנהל מרכז ההשקעות, מר יהודה שביט, ראש המועצה שלנו, מר אודי בורנשטיין מנכ"ל איגוד התעשייה הקיבוצית, דניס ברנגר סמנכ"ל שיווק קומורי שמבון, הספק הצרפתי של הקו החדש, מר אמדאו סקפין מנכ"ל אלופק ישראל שותף עסקי שלנו, מר טאנוס תיאודורטיס, בעל חברת טסקו, הלקוח הגדול ביותר שלנו בחו"ל ואחרונים חביבים, חברי הקיבוץ ועובדי דוקרט.

זהו יום חשוב מאד לנו בקיבוץ כפר מסריק, בקבוצת דוקרט ובמיוחד בדוקרט אוורגרין אריזות, שהיא שותפות בין דוקרט ישראל ואוורגרין שבארצות הברית.

אירוע זה מתרחש שבועיים בלבד שקיבוצינו חגג את יום הולדתו ה- 80.80 שנה מאז מייסדי הקיבוץ, סבינו, והורינו הגיעו לכאן לחולות ולביצות, כדי להקים קיבוץ. זה היה לפני הקמת המדינה, ללא כסף וללא נכסים, רק עם אמונה וחזון.

תעשייה תמיד היתה טבע שני לקיבוצנו יחד עם החקלאות, שהיתה הבסיס לכל קיבוץ.

דוקרט הוקם לפני 35 שנים, ב- 1978, כחברה לאריזות קרטון. לאחר שיצרנו בסיס טוב בייצור אריזות, התחלנו לחפש משהו חדש, משהו עם עתיד, משהו עם אתגר, טכני וככלכלי.

האמנו באריזה זו ותכננו לפתח את השוק בישראל למוצר זה. כמו הורינו גם אנו האמנו בשיתופי פעולה. לאחר שנה בלבד של ייצור עצמאי של אריזות הגייבל טופ, הקמנו מיזם משותף עם חברת אינטרנשיונל פייפר מארצות הברית. לא היינו צריכים להמציא את הגלגל. לייצור אריזות גייבל טופ טובות ואמינות יש צורך בקו ייצור באיכות גבוהה, קרטון טוב וידע כדי לייצר ולתמוך בלקוחותינו בתהליך מילוי החלב. השותף האמריקאי שלנו עזר לנו להשיג מטרות אלה.

ב- 1998 המיזם המשותף הפך לשותפות -50% ב- 2005 לאחר שאינטרנשיונל פייפר מכר את החברה לחברת אוורגרין פאקג'ינג,

ויהודים כאחד. חזונו הוא לגדול ולשלוח את מוצרנו לכל מקום בעולם – זו הסיבה שאנו משיקים את הקו החדש.

אנו רוצים להודות לכל מי שעזר לנו להגיע לנקודה זו. אנחנו מבטיחים לעשות את הכל כדי להפוך את חזונו למציאות.

תודה ומזל טוב.

אבשלום בן-דוד

אביטל עוזר – מנחה את הטקס

יושבים מימין לשמאל: אלן ליפס, (י"ר דוקרט אווגרין) אבשלום, נחום איצקוביץ', (מנהל מרכז השקעות) יהודה שביט ז"ל

השייכת לקבוצת ריינולדס, שהיא אחת החברות המובילות בעולם לאריזות, מרדיד אלומיניום, פלסטיק וקרטון, שינינו את שמנו לדוקרט אווגרין אריזות.

יחד עם לקוחותינו תנובה, שטראוס יטבתה וטרה, פיתחנו את שוק הגייבל טופ בישראל. היום, אריזת הגייבל טופ מהווה יותר מ- 50% משוק החלב הטרי בארץ ובעלת אורך חיי מדף של 28 יום.

בקבוצת דוקרט, אנו מייצרים אריזות קרטון ואריזות לנוזלים ונהיינו ספק מוביל בשוק הישראלי של אריזות קרטון. לאחר שביססנו את מעמדנו כספק אמין, התחלנו לפתח את שוק הייצוא. יצרנו ברית עם אלופק נורווגיה, היצרן הגדול ביותר באירופה של אריזות הגייבל טופ. יחד עם אווגרין כשותף שלנו ואלופק כשותף עסקי, פיתחנו את שוק הייצוא מטיוואן במזרח הרחוק, לאורוגוואי בדרום-מערב, אנגליה והולנד בצפון-מערב ויוון וספרד בצפון ים התיכון.

עסקים בין חברות מבוססים על קשר בין אישי. הם מבוססים על אמינות, יושר, הבנה הדדית, פשרות, סבלנות ושקיפות. כאחד שהיה פה מההתחלה, אני יכול לאשר שתכונות אלו אפיינו תמיד את היחסים בינינו ובין שותפינו האמריקאים כמו גם את יחסינו עם אלופק. על כך ברצוני להודות למר אלן ליפס מאווגרין ארה"ב, י"ר דוקרט אווגרין אריזות, שאתנו כבר 13 שנה ולמר אמדאו סקפין מאלופק ישראל, שב-10 השנים האחרונות פיתח איתנו את השוק הישראלי ועזר לנו להרחיב את הייצוא שלנו.

כעת אתם יושבים מול המכונה החדשה שלנו – מכונת דפוס אופסט עדכנית ביותר, אחת מארבע המכונות הראשונות מסוגן שיוצרו בעולם. כשקנינו את קוו הייצור ראשון שלנו לפני 24 שנים בחרנו בקומורי שמבון כספק ובחרנו בהם בשנית כשהחלטנו לקנות קוו שני זה. תודה עבור המכונה ובטוחני שתעזרו לנו לשמור על מכונה זו ב- 24 השנים הבאות!

אני רוצה להודות למרכז ההשקעות ונציגו מר נחום איצקוביץ על האמון בחברה שלנו והתמיכה בהשקעתנו הגדולה.

אני עומד פה גאה ושמח, יחד עם מר דורון סטניצקי, יושב ראש דוקרט, כנציגם של כל חברי הקיבוץ וכל עובדינו מהסביבה, ערבים

ברכת מר אלן ליפס תרגום דבריו מאנגלית.

גבירותי ורבותי, אורחים נכבדים, אני מאד שמח להיות כאן היום. יחסינו עם דוקרט והקיבוץ הולכים אחורה שנים רבות ואוורגרין גאים להיות שותפיכם. התקנת מכונת דפוס זו הייתה חזונו של אבשלום וצוות הנהלת דוקרט במשך שנים רבות. כעת היא הפכה למציאות. אני רוצה להודות ל:

מר דניס ברנגר ומר לורן בינץ מ"קומורי שמבון".

מר אודי אורנשטיין מנהל התעשייה הקיבוצית מר אמדאו סקפין מ"אלופק", ידידינו הטובים ושותפינו כאן בישראל.

מר טאנוס תאודורטיס מ"טסקו" יוון מר נחום איצקוביץ ממרכז ההשקעות בישראל.

לכל הנוכחים – תודה רבה שפיניתם זמן מסדר יומכם העמוס כדי להתארח כאן היום.

תודה מיוחדת לצוות מרכז ההשקעות הישראלי על העזרה שהם מגישים לעסקים ישראלים, כדי שיוכלו להיות תחרותיים בסביבת יצוא קשה ביותר ובכך מביאים משרות נוספות כאן בישראל.

קיבוץ זה חגג לאחרונה את יום הולדתו ה-80 ויחסיו עם אוורגרין פאקג'ינג הולכים אחורה עד לשנת 1986, לפני 27 שנים ומגיעים לשיאם במיזם המשותף בינינו שהוקם בשנת 1998. אנו באוורגרין גאים בחיבור בינינו ובין הקיבוץ והאנשים בישראל ומקווים להמשך התקשרותנו רבת השנים.

אלן ליפס – יושב ראש דוקרט אוורגרין

מר אלן ליפס – מברך את הקהל.

אורחים ומקומיים מכובדים,

ראשית, ברצוני להודות לאבשלום בן-דוד על שנתן לי את ההזדמנות לומר כמה מילים באירוע מרגש זה.

בשנים האחרונות, התעשייה הקיבוצית זוכה להכרה בזכות הישגיה היחודיים בצמיחה, יצוא, פריון, דריסת רגל בעולם ומעל לכל, יכולתה לשרת את בעליה ועובדיה בגאווה וברוחה.

זה לא היה כך לפני 20 שנה, כשרובנו נאבקנו לשרוד ולמצוא את שביל הזהב בין התרבות הקיבוצית והתרבות העסקית שנאלצנו לעטות על עצמנו. לשמחתנו, אנו יכולים לומר היום – מצאנו את שביל הזהב. זה לא נדיר יותר לראות שותפויות, מנהיגות וגאווה כפי שאנו יכולים לראות כאן בדוקרט אוורגרין.

נחום איצקוביץ ממרכז ההשקעות - מברך

כיום, התעשייה הקיבוצית, דרך 235 חברותיה, מעסיקה יותר מ- 35,000 עובדים, מוכרת ביותר מ- 43 מיליארד שקל ומתרחבת מהר יותר מאשר התעשייה הכללית המסורתית בישראל.

אחת הסיבות שהשגנו זאת היא ההכרה בחשיבות ההשקעות. השקעת מיליונים בקו יצור חדש היא לא החלטה קלה בימינו. הכלכלה העולמית אינה יציבה כפי שהייתה לפני שנים ספורות בלבד. שער החליפין אינו מקל על המצב, לוגיטיקה והוצאות נוספות רק הולכות וגדלות. אך מה שעושה זאת קשה אף יותר הוא הידיעה שהחלטתך תשפיע ישירות על כל הקהילה הניצבת מאחוריך. כנראה שנחוצים אנשים עם חזון, עם אמונה ועם חוש חזק של אופטימיות כדי להתגבר על מכשולים כאלה. נראה לי גבירתי ורבותי שיש לכם אנשים כאלה כאן, בדוקרט אוורגרין. לבסוף אני רוצה להדגיש את החשיבות של עזרת הממשלה כשזה מגיע להשקעות מסוג זה. המכשולים עליהם דיברתי וכן מכשולים נוספים מביאים משקיעים רבים להפנות את עסקיהם מחוץ לישראל. לכן יש חשיבות רבה להמשיך ולהגדיל כל אפשרות של עזרה שהתעשייה יכולה לקבל כי חברה בריאה הולכת יד ביד עם תעשייה בריאה. אז, בשם כל התעשייה הקיבוצית, אני שולח את ברכתנו וגאווותנו שחברה כמו דוקרט נמנית עם חברותינו.

בהצלחה

אודי אורנשטיין – מנכ"ל התעשייה הקיבוצית

אני מרגיש חובה וזכות לשבח ולהודות לכל מי שטרם ונטל חלק בהפקתו של האירוע המרשים.

ממש היה יוצא דופן בעוצמתו, באנשים שהגיעו כדי להביע הערכה להשקעה של יותר מ-20 מיליון שקלים,

כמו-גם בהוקרה – ובהפגנת הקשר האישי - שהאנשים הביעו כלפי המפעל והעומד בראשו.

אין ספק, שגם המנחה של הטקס – היתה מרשימה.

יעקב דרומי

במרכז – אודי אורנשטיין ולידו ירון רייז

מר אמדאו סקפין מברך בשם "אלופק"

מימין לשמאל:
 לורן בינס - מנהל מכירות אזורי של "קומורי שמבון"
 רון רותם - מנהל תחום עסקי – "אלופק" ישראל
 אלן ליפס - יו"ר דוקרט "אוורגרין"
 דורון סטניצקי - יו"ר הדירקטוריון של דוקרט תעשיית אריזות
 אמדאו סקפין - מנכ"ל "אלופק" ישראל
 אבשלום בן-דוד - מנכ"ל דוקרט אוורגרין
 שמעון בוסקילה - סמנכ"ל שיווק דוקרט אוורגרין
 טאנוס תיאודורטיס - מנכ"ל ובעלים של "טסקו" יוון
 קוסטאס גאטסוס - מנהל טכני "טסקו" יוון
 דניס ברנגר - מנהל מכירות "קומורי שמבון"

בהגברת ההתפרנסות הושגה בחלקה הקטן.

ב. התקנים – יש אבסורדים רבים בנושא התקנים, התקנים נועדו להגן על רמת הכנסה מסוימת לכל אחד ולא ליצור מצב שעדיף תקן על עבודה.

ג. פער אחד לשנים – בדומה למס איזון של 70%, זה פער בעייתי שלא מעודד עבודה והתפרנסות.

ד. התייעלות בקהילה – זה לא קרה וגם לפי בתשובות שקיבלנו לא נראה לי שיש כוונה שיקרה.

ה. בחוברת שמנהל הקהילה מקפיד לצטט מתוכה קיימת הבטחה לפתיחת קרן השתלמות לחברי הקיבוץ, אנחנו כבר שנה לאחר המודל, ונראה לי שאי קיום ההבטחה נובע מכך שזה יפגע במס האיזון שנועד לממן את צרכי הקהילה. (האם זה לא מדאיג אתכם?)

יש לי הרגשה לפעמים שהחלטנו ללכת עם ולהרגיש בלי, עשינו מודל שינוי ואנו ממשיכים להתנהג כאילו לא קרה כלום.

נדמה לי שיש סעיפים רבים ומשרות שגדלו בקהילה לעומת השנה הקודמת. בשתי שיחות קיבוץ עלתה בקשה להציג את הוצאות הקהילה ב-2012 ומשום מה זה לא קרה.

נראה לי שצריך להקטין את מס האיזון באופן משמעותי כדי לייצר מוטיבציה להתפרנסות ולבדוק באופן יסודי איך הקהילה מתייעלת ומתאימה את רמת ההוצאות לשינוי.

אני מברכת על העוסקים בקליטה שזה הדבר החשוב ביותר להמשך חיי הקהילה בקיבוץ אך אני מציעה למובילים לבדוק מה הרגשת הצעירים שנקלטו לא מזמן כחברים (וגם כאלה שעדיין לא חברים) בקיבוצנו, ומדוע חלקם הגדול הדיר רגליו מהשתתפות בהכנות ובחגיגות. בואו נדאג גם לקיים.

נב. – הערב של המנדוקס היה מהנה ומצוין – פשוט לא הוזכר..... תודה למנדוקס ולגל סהר לאייל שדה ולמדריכים אלי ותום – כל הכבוד.

שולה גינת

הולכים עם ומרגישים בלי...

קראתי בעיון את הטור הראשון של אברהם מהד הנעשה הקודם. הייתי שמחה ומאושרת לראות כמו אברהם את הכל באור ורוד זוהר אך למרות מאמצי הרבים לא הצלחתי.....

נכון - שנת ה-80 תיזכר בפיתוח בניה נרחב ואין חולק על כך, השאלה הנשאלת שעליה אין תשובה היא מה היו המקורות לכך.... גם אירועי שנות ה-80 היו מוצלחים בחלקם ובכל זאת נראה לי שבחגיגות ה-70 הגאווה הייתה גדולה יותר כיוון שהן התקיימו בהרמוניה ובחוזק חברתי יותר מהיום..

המשפט שהקפיץ אותי יותר מהכל היה "השינוי באורחות הקיבוץ שהתקבל בצורה מעוררת גאווה"

השינוי התקבל כפשרה בין אלו שרצו שינוי למודל רשת בטחון כמו המודל שהובא לנו לפני שנתיים ע"י קבוצה רחבה של 40 חברים, לאלו שרצו להשאיר את המצב בעינו וזאת לאחר הכשלת המהלך שדובר בו קודם.

כמו שצינתי הליכה למודל כפר מסריק הייתה הליכה לפשרה ותו לא. הציבור הבין שללא פשרה נגיע למצב של תקיעות רבה או שהחבילה תתפרק לחלוטין ולא מתוך איזו אידיליה כפי שמתאר אותה אברהם.

ליקויי המודל נראים היטב לאחר שנה מיום הפעלתו במיוחד בנושאים הבאים:

א. מס איזון של 70%, מס איזון זה שבחלקו מימן את הפעילויות הרבות שהיו השנה ועליהם אברהם כותב/ מתפאר הביא לכך שהמטרה העיקרית של המודל והיא הצורך

ד"ש מהעבר הצבים הגדולים חוזרים

לרגל חנוכת שביל הנעמן כפר מסריק- עין המפרץ

2013/04/30

בשנת 2006 גילו אנשי רשות שמורות הטבע על גדות הנעמן כשישה קינים של ביצי צבים רכים... הפקחים הופתעו מאוד מגילוי הזן הנדיר בנחל שנחשב למוזהם מאוד עקב הזרמת שפכים תעשייתיים לתוכו. הביצים הועברו למשמורת בשמורת החולה על מנת לאפשר לצבים לבקוע בסביבה בטוחה ולהתחזק בטרם יושבו אל הטבע אחרי הבקיעה הוחזרו בהדרגה הצבים לנחל. השנה יכולנו לראשונה לחזות בצבים גם בשטח הנחל הקרוב לקיבוץ. הצב הרך מגיע עד לאורך של מטר אחד ומשקל של 50 ק"ג! הצב הרך שמקורו באגמי המים המתוקים של מזרח אפריקה הינו טורף הניזון מתולעים דגים ובעלי חיים קטנים אחרים החיים במים. ותיקינו עוד זוכרים את צבי הענק מטיוליהם בנחל בשנות ה--40 50. לא פעם הובאו צבים פצועים לטיפול במשק הילדים של כפר מסריק. "מפלצת הצב הענק ממעמקי עין עפיה"(מאגדות המק)צבימים של

טרם בניית בריכת השחייה בחום הקיץ הלוהט היו מביאות המטפלות את הילדין להתרחץ ב"עין עפיה". היה חשש כבד שיגיעו ללא פיקוח לבדם לשחות באגם ויטבעו לא עלינו... לכן לכל קבוצה בתורה סופר אותו הסיפור: "נער בדואי שחנ להתרענן במי האגם הצוננים, פשט בגדיו והחל שוחה וצולל להאנתו במים הזכינ פתע חש בתנועה מהירה במים, מתוך המעמקים הגיח צב אדיר ממדים ו"בביס" אחד בלע מחצית מישבנו של הבדואי... " מאז ועד היום סיפוחפלצת מאגם עין עפיה עובר מדור לדור. עמית קורן

צילום הצב הרך הגדול מזן *Trionyx triunguis* צולם אצלנו על גדת הנעמן ב-30.4.2013 ע"י עלי ואכד (איש הקוונעים והגד"ש הוותיק .) בתמונה הקטנה : איור אנגלי מ 1807 המתאר סיפור דומה לאגדת עין עפיה- עם סיום דומה...

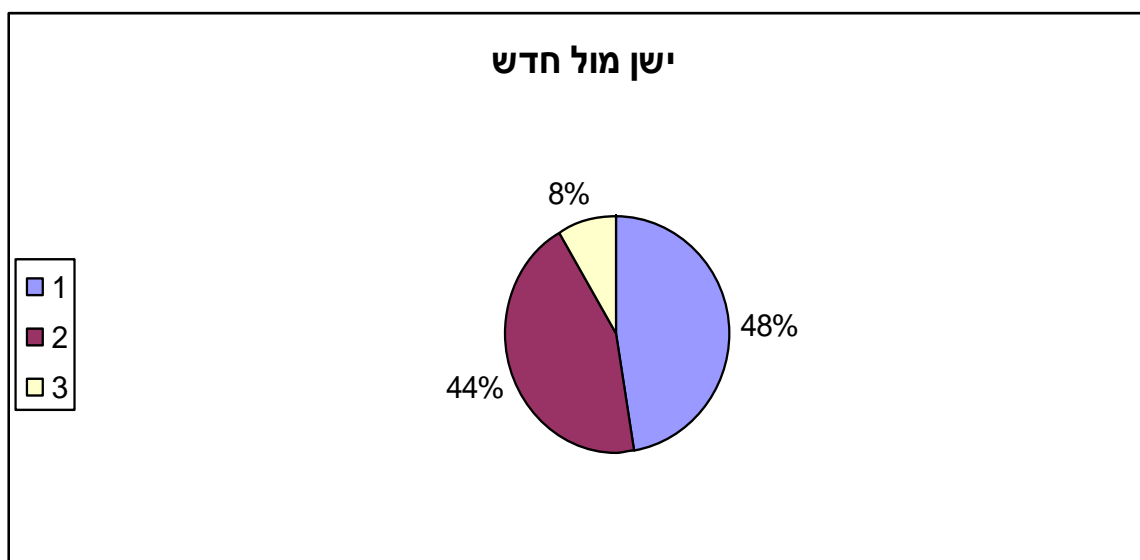

תולדות המטע ב7 פרקים

פרק 7' (אחרון):

המטע ה ע ת י ד י

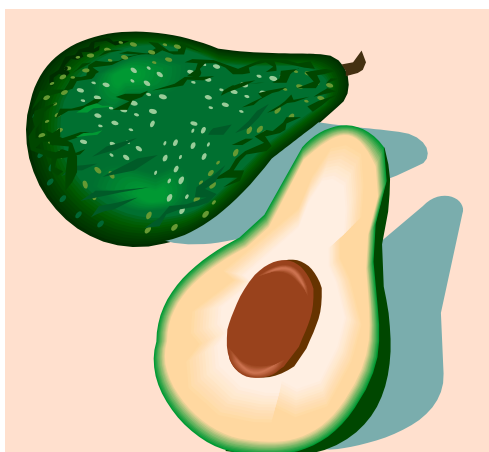
מ-324 דונם ההיסטוריים שניטעו ליד תל-דאוק בשנים 1978, 1982 ו-1985, נותרו עוד כיום 227 דונם אבוקדו, שמהווים עדיין את רוב השטח המניב. לצדם 147 דונם צעירים (מניבים), אך עוד לא כולם בנייה מלאה) שנוספו בשנים 2005, 2007, 2009 ו-2010 ועוד 64 דונם ששונטעו.

תאוצה: מאז 2009 ניטעת מדי שנה חלקה חדשה, ובמקביל נעקרות בהדרגה חלקות ישנות.

עם הגדלת המטע ב-2015 (שהוחלט עליה במועצת המנהלים החקלאית) והמשך השנטועים, יגדל השטח המניב בהתאם: 364 דונם בתשע"ד, 390 בתשע"ה, ואח"כ 409, 404, 426...עד שבעוד 10-12 שנים יהיה לנו מטע לתפארת עם כ-580 דונם

למעשה, מתוך 211 הדונם החדשים יניבו בעונה הקרובה רק 147 דונם (נטיעות 2005-2010), שחלקם עוד לא בנייה מלאה, כך שמתוך 364 ד' שטח מניב (משוקלל) בתשע"ד (2013/2014) יהיו 62.4% בחלקות ישנות ורק 37.6% בחדשות. [בשקלול נחשבת שנת ניבה ראשונה בתור 30% שטח, שנת ניבה שניה 70% ומהשנה השלישית 100%]. יחסי הכוחות הנוכחיים בין הישן לחדש מחייבים שינוי - ורכבת השינוי, כידוע, כבר יצאה לדרך וצוברת

המתאימות לו ויש גם מבחר כנות בהתאמה לסוגי הקרקע, העמידות למליחות, למים מושבים (קולחין) או לפטריות קרקע, וכדומה'. המטע שלנו בחוד החנית של המחקר בתחום הזה ואני משער שגם נתון זה יוסיף לנו ברכה עתידית.

הצוות המוביל

בתכנון המטע העתידי יש להתייחס כמובן גם לנפשות הפועלות. למטע כשלנו, הגדל ומשתדרג, ראוי לו צוות מוביל מסור ובעל יכולת למידה ומעוף – ורצוי מאוד שיהיה מבוסס על כוחות מקומיים. אמנם אורי פרנקל, עמית קורן ואני - הצוות הנוכחי - מנוסים למדי וגם "נותנים את הנשמה", אך הגיע הזמן לתגבורת ולרענון [אני חציתי כבר את גיל הפרישה הרשמי וגם עמית יגיע לכך בעוד שנים אחדות].

על כן פניתי ביולי למועצת המנהלים של החקלאות המקומית (בעצה אחת עם אורי) והצעתי לסמן ולהכשיר את יואב גירש כרכז המטע הבא, שיחליף אותי לאחר חפיפה מסודרת וסבלנית. [יואב עבד במטע כמוסדניק וכסטודנט ושמר כל השנים על קשר, כך שלגבינו הוא מועמד טבעי. ל"שלטונות" פנינו כמובן רק לאחר ששוחחנו עמו והוא נענה להצעתנו].

בהנהלת המשק לא קיבלו את גישת "המועמד הטבעי" וסברו (גם בהשראת "רוח התקופה") שאין מנוס ממכרז פתוח – ולמכרז התיצבו 6 מועמדים! מיהותם ומספרם המפתיע מעידים כנראה על אמון ציבורי

מניבים ועם רמת הכנסות גבוהה (גם בזכות השיפור בהרכב הזנים והכנות והעליה במספר העצים לדונם). עד אז צריך סבלנות ונשימה ארוכה: רק בתשע"ז (2016/2017) תעבור סו"ס הדומיננטיות לחלקות החדשות, מה שיאיץ את הצערת המטע וישפר את תוצאותיו הכלכליות.

צפיפות העצים

לעומת 22-25 עצים/דונם בחלקות הישנות, בחלקות הצעירות הצפיפות היא 42 עד 111 עצים/דונם! יתרון הצפיפות הוא בעיקר בהגדלת היבול, אך גם בניצול יעיל יותר של מים ודשן.

זנים

במשך השנים חלו וממשיכים לחול שינויים בדרישות השוק, במיוחד ביצוא: זנים יצאו מהאופנה ונעלמו, אחרים ירדו מגדולתם, וכיום יש מגמה גורפת של העדפת הזן "האס" ודומיו, בעוד שהזנים "הירוקים" פחות ופחות מבוקשים. מאחר שעצי פרי ניטעים לעשרות שנים והחלפה תדירה של הרכב הזנים בלתי אפשרית, מתמודדת מערכת השיווק גם עם זנים פחות מבוקשים, תוך תמרון בין המצאי לבין הדרישות היחודיות של כל לקוח. אנחנו מצדנו משתדלים לחזות את ביקושי השוק העתידיים ולתכנן את הנטיעות החדשות בהתאם. בתחום הזה מסתמן ש"מעז יצא מתוק": משום שתהליך השנטוע החל אצלנו מאוחר יחסית, יש סיכוי טוב שהרכב הזנים העתידי שלנו יהיה מעודכן יותר מאשר אצל אחרים.

כנות

מאז ומתמיד היו השתלנים והנוטעים מודעים לחשיבות הכנות: שתילי תפוחים ואגסים מורכבים על כנות של חבוש, לשזיפים ואפרסקים כנות של שקד, ללימונים כנות חושחש, וכדומה. גם באבוקדו יש חשיבות רבה לכנות ונצטבר נסיון רב בתחום הזה (כללית, כיום הכנות פוריות וחזקות יותר): לכל זן יש כנות

בעתיד המטע

צוות המרכז ומועצת המנהלים של החקלאות בחנו בכובד ראש את המועמדים ובסופו שלהתהליך נבחר לשמחתנו יואב גירש. אנחנו מברכים על שובו למטע, מאחלים לו הצלחה ומבטיחים לו שיתוף פעולה.

בתשובה לשאלות שהופנו אלי: אינני עוזב את המטע. בשנת החפיפה עם יואב אמשיך לרכז את המטע, בתור גמלאי מתנדב ("השלטונות" אינם מסכימים שהמטע ישלם 4 משכורות לחברי קיבוץ, אף לא בשנת החפיפה, משום שהוצאות העבודה של הענף גבוהות בלאו הכי); ובכוונתי להמשיך לעבוד במטע, במינון נמוך יותר, גם לאחר העברת המושכות, כי הידע והנסיון שצברתי עשויים אולי להביא תועלת מה למטע גם בעתיד (באספקת אבוקדו לכלבולית, למשל).

בחזרה לעתיד

למטע, ולי עצמי, 2013 היא השנה הקשה והמתסכלת ביותר מאז שאני רכז המטע, בגלל השלכותיהם של 2 אסונות טבע

שהתנכלו לנו. כעת מהפך: העונה החדשה מסתמנת כאחת הטובות בתולדות המטע, (אם לא ה...), עם יבול מוערך של כ-670 טון, אולי אפילו יותר. ובכלל, מעתה יהיו במטע פחות עצים זקנים מעונה לעונה ובמקביל תעלה ניבת החלקות הצעירות. להמחשה: בסוף המילניום הקודם היו לנו יבולים שנתיים שבין 400 ל-500 טון; בעונות האחרונות היבולים התקרבו ל-600 טון; בעונות הבאות צפוי שהיבולים יחצו גם את רף ה-700 טון, בסוף העשור יתקרבו ל-800 טון ובעשור הבא נגיע גם ל-1000 טון!

זה ישפר את דירוגנו המקצועי בליגה האזורית וודאי ישפיע גם על היחסים עם חכמי הכלכלה המקומיים. על כך אני קצת מקנא ביואב ובאורי, שיובילו את הענף בעונות הברכה הבאות, אך מפרגן להם בלב שלם.

ע מ י

במלאת אחת עשרה שנים לנפילת

תמיר מסד ז"ל

נקיים אזכרה בבית הקברות בכפר מסריק

ביום ראשון 27.10.2013, בשעה 15.30

ההסעה יוצאת בשעה 15.15 ממגרש החניה ליד הכלבו

הדלתות והחלונות בשקים, מיצרך רב-תכליתי בעבר ואיננו מופך היום, ריצפת החול לא כוסתה כלל, ואנחנו השתכנו. לא הייתי אומר, כי השתגענו מרוב שימחה, אך מה יש להתלונן? חונכנו ברוח החלוציות מבלי לדעת בדיוק מה פירושה, והנה - חלוציות. בבוא הסתיו הפתיע אותנו היורה, הרטיב את רכושנו הדל, וזכינו לעבור לכמה לולים פנויים בעונה זאת. ושוב היה לנו גג מעל הראש.

מבט לעבר: ההשלמה הגרמנית.

ראשית קיי 1942. מלחמת העולם השתוללה באירופה. היפנים לחמו בהצלחה בצבא האמריקאי במזרח הרחוק והגרמנים התקדמו בחזית צפון-אפריקה. ידיעות ראשונות על גורל היהודים באירופה הסתננו אל מחוץ לחומות הגטו, אך איש לא שיער עדיין את גודל השואה. ובארץ - הרגשה כללית כי סכנה מרחפת על ראשינו. מטה הפלמ"ח תכנן תכניות-יאוש לקרב האחרון, אם הגרמנים יצליחו לכבוש את ארץ ישראל.

ובתקופה הרת-גורל זאת הגיעה קבוצת ההשלמה הגרמנית, יוצאי חברת נוער בקיבוץ גן-שמואל וחברת נוער בקיבוץ הזורע, לכפר מסריק (משמר זבולון בשם הקודם) והתקבלה בזרועות פתוחות. הקיבוץ רצה לגדול. העליה כמעט נפסקה מאז פרוץ המלחמה, ורק הנוער המצוי בארץ יכול היה למלא את החסר. עד אז חיינו כשלוש שנים בקיבוצים הותיקים, אשר קלטו אותנו בבואנו ארצה. חברת הנוער בגן שמואל עלתה בשלהי 1938, חברת הנוער בהזורע בסוף 1939 וראשית 1940. שתי החברות גם יחד היו מורכבות מעולי גרמניה ועולי אוסטריה, אלא שאוסטריה הפכה כבר לחלק של גרמניה. לכן נקראה הקבוצה המאוחדת בפשטות: ההשלמה הגרמנית, שם מקובל בקיבוץ עד היום.

אכן הגענו למשמר זבולון (כפר מסריק של היום) וזכינו להשתכן בבתים הראשונים של הקיבוץ. הכיצד? האם תור-הותק לא פעל בימים הללו? פעל ופעל, אלא שהאוהלים המובטחים לא סופקו על ידי הסוכנות היהודית ובאין ברירה הוקצו לנו הבניינים, אשר בניתם נפסקה אחרי הקמת השלד וזאת מחוסר תקציב. הגג כוסה במחצלאות, פתחי

העבודה מצויה היתה בשפע, קצת בחקלאות והרבה בתעשייה. בימים אלה, אותם אני מתאר היום, לא מקובל היה לשאול את החבר איפה ברצונו לעבוד. צרכי הקיבוץ הכתיבו את מקומות העבודה, והציבור קיבל הכרח זה בהבנה. גם אנחנו נהגנו כך, סופסוף חלום חיינו התגשם: אנחנו בונים קיבוץ.

אומנם לא היינו מהראשונים. יסודות הקיבוץ כבר הונחו, ובכל זאת פעמה בנו הרגשת הראשוניות. משמר זבולון (כפר מסריק) מורכב היה משלוש קבוצות אֶתניות: יוצאי צ'כוסלובקיה, יוצאי ליטא ויוצאי פולין, ואליהן הצטרפנו אנחנו בעלי המנטאליות הגרמנית הידועה. לא הייתי אומר, כי נוצרה הרמוניה. הגישה הגרמנית הנוקשה, הנטייה לראות את הכל בשחור/לבן ללא גוני-ביניים, הדרישה העקשנית לקיים החלטות כלשונן ללא פירושים ופירושי-פירושים, לא תמיד היו מקובלות על "ותיקי-הקיבוץ". יש לזכור, אנחנו היינו אז בני 19, "ותיקי-הקיבוץ" בני 29, ולא מעט חיכוכים התגלעו במרוצת השנים. למדנו להתפשר, אולי יותר מדי, וקבוצת ההשלמה הגרמנית התמזגה עם יתר הקבוצות ויחד הצעדנו את הקיבוץ קדימה.

אמת ניתנה להיאמר, לא היה כל קושי להיבחר לוועדות הפעילות בקיבוץ, כולל המזכירות, ושיתפנו את עצמנו בלב חפץ בנשיאה בעול. אֵל נשכח, פעילויות אלו נעשו מחוץ לשעות העבודה ועל חשבון זמנו הפנוי של הפעיל. לגבי העמדות הכלכליות המצב היה שונה. ותיקי-הקיבוץ גילו בקיאות מפתיעה בתורת מארכס בכל הנוגע לבסיס הכלכלי ובנין-העל. מאבק מתמיד התנהל בין הקבוצות על עמדות-מפתח כלכליות, מאבק שאותותיו ניכרים עד היום.

תורת הקיבוץ אמרה: ראש וראשונה עבודה. בעזרת תקציבים מוגבלים למדי הוקם משק חקלאי, ובעבודתנו חייבים היינו לעשות אותו לריווחי, מפרנס את חברינו וילדינו ומשאיר עודף כל שהוא להשקעות נוספות. המשימה לא היתה קלה וצריך היה להקריב הרבה למענה, בעיקר את המימוש העצמי. מימוש עצמי הינו מושג מכובד מאד בתנועה הקיבוצית של היום, על אף שמסתתר מאחוריו יותר משמץ של חוסר אחריות וחוסר אכפתיות לגורלו של הקיבוץ. אנחנו נאלצנו לנטוש את ספסל הלימודים בארצות הולדתנו בגיל 15 עד 16, ולא היתה לנו אפשרות להשלים את לימודינו. בתקופה ההיא לימודים בקיבוץ היו בחינת חלום, פרט להכשרת מורים הדרושים לרשת החינוך. באין-ברירה הפכנו לאוטו-דידאקטים מובהקים. קראנו הרבה ספרים והקדשנו זמן רב להשלמת השכלתנו וזאת בדרך הקשה והארוכה.

והנה חלפו שבעים שנה. ילדינו ממשיכים בדרכנו, לצערנו לא כולם. אולי היתה זאת אשליה לחשוב, כי "ילך החבל אחר הדלי", והדור הבא אחרינו ימשיך את דרכנו ללא הרהורים וללא ערעורים. הקיבוץ בהגשמתו שונה מדימוי הקיבוץ בנעורינו. מבחינה חומרית - מעל ומעבר, הגשמת החזון - פחות. אך לעולם לא נאבד את אמונתנו באדם המגשים את חזון הקיבוץ על אף חולשותיו, וזאת בעונות פריחה כבעונות שלכת.

ואם כבר מדובר בקבוצת ההשלמה הגרמנית יורשה לי לצטט את פאוסט, דמות מופקת של המשורר הגרמני גיטה: "מי הוא האיש הראוי לחירות ולחיים? זה הכובש אותם יומיום מחדש."

זאב יעקב

הודעה לחברים !

מיום א' ה- 20.10.13 יש להפנות את כל הבקשות לביטוח נסיעות חו"ל לאתי היכל.

אפשר לשלוח במייל למשרד הרווחה (מופיע בספר טלפונים).

או לשלשל לתיבה בכניסה למשרד הרווחה החדש (יד שניה לשעבר).

בברכה ובהצלחה לאתי .

נועה שמאלי.

אכן, התאקלמנו ונעשינו חברי-קיבוץ לכל דבר. פרצה מלחמת השחרור ואנחנו, "צעירי-הקיבוץ" בלי ילדים משלנו, יצאנו להילחם, בעיקר בחזית הצפון. כמעט כל חיילי כפר מסריק, שהיו מגויסים גיוס מלא בצה"ל במלחמת השחרור, באו מקרב קבוצת-ההשלמה הגרמנית, רובם רווקים בעת ההיא או נשואים לא מכבר.

התרומה הגדולה ביותר אולי לקיבוצנו, אשר נתרמה על ידי ההשלמה הגרמנית, טמונה בפרשת הפיצויים מגרמניה בשנות החמישים. אינני מתכוון לכסף, אם כי גם לכסף יש ערך. "PECUNIA NON OLET" אמר הקיסר ווספאזיאן בהטילו מס על בתי-השימוש. הכוונה היא לגישתנו הקיבוצית ללא ערעורים וללא פירושים: הכנסתו של חבר קיבוץ מכל מקור שייכת לקיבוץ. בפעם הראשונה עמד הקיבוץ בפני בעיה, שאחדים מחבריו יזכו להכנסה משמעותית, חד-פעמית או קבועה, ממקור-חוץ, והטיפול הנכון בבעיה יקבע את דרכנו לשנים רבות. חברי-ההשלמה הגרמנית, ורק אלה זכו בפיצויים מגרמניה בשנים הראשונות, תמכו בהחלטה חד-משמעית: כל הכספים נכנסים לקופת הקיבוץ ללא סייגים. היה זה מבחן חמור של תורת הקיבוץ לאור המציאות המשתנה. האם קיבוצנו ידע לעמוד במבחנים כאלה גם בשנים מאוחרות יותר?

את גבולות ההתנדבות אל-מעבר לים, ועל כך היא כבר רואינה ל"הד-הנעשה" לפני מספר שבועות. איתמר רשף ז"ל התנדב שנים רבות למען אוכלוסיות במצוקה והקים בקיבוץ את מיפעלון "שילובים".

נציגי התנועה הקיבוצית שבאו, פרסו לפנינו רעיונות נוספים, בהם נוכל לקחת חלק בעזרה לחברה במדינה. רשת המתנדבים "קיבוצניקים למען החברה" בשיתוף עמותת "לקט ישראל" יוצרים קשר קבוע עם כל החקלאים במדינה, לליקוט שאריות התוצרת הטובה שנשארה בשדות ובמטעים, ומוסרים פירות וירקות אלו למשפחות נזקקות. עובדי החקלאות שלנו – גד"ש – תרמו באמצעותם השנה 2 טון גרגירי חומס. ב- 18/10 יחול "יום המזון הבינלאומי". שני הארגונים מזמינים מתנדבים לקטיף פירות וירקות, שנתרמו על-ידי חקלאים בארבעה מוקדים במדינה. הקרוב אלינו הוא מטע בנהלל.

שוחחנו על הרחבת ההתנדבות בקיבוץ. לרתום לכך גם את בני הנעורים ואת החברים הצעירים יותר. התנדבות היא לא רק לפנסיונרים.

כעת, משסיימנו שנת פעילות מרגשת ומוצלחת במשימות פנימיות ליום הולדת ה-80 של הקיבוץ, אולי נוכל להתפנות גם לפעילויות אל מחוץ לגבולות הבית, ולהפנות מזמננו גם לאחרים הזקוקים ליכולות, לידע ולכוחות שלנו.

גליה שטיין

עדכון ממגרש הספורט

ברצוננו להודות למועצה האזורית מטה אשר שעזרה בשיפוץ מגרש הספורט. שיפוץ המגרש הסתיים ונבנה שער כניסה חדש עם קודן חשמלי המאפשר נעילה.

אנו מבקשים לא להיכנס עם אופניים, גלגליות, רולרסרבר, ודברי אוכל. לאחר סיום השימוש יש להקפיד לכבות את האור.

בהמשך - במידה ויהיה מימון - מתוכנן לשפץ את חדר הציוד ולהפכו לחדר טניס שולחן וכמו כן להחליף רשתות טניס, ולשפר את התאורה במגרש ועוד.

צוות מגרש הספורט

מי רוצה להתנדב

לפני שנים רבות, בהיותי ילדה בכיתות יסוד, היה אבא שלי נוסע בכל שבוע ללמד, בהתנדבות, קרוא וכתוב את העולים שהתיישבו בחלסה – היום קרית שמונה. אני זוכרת שהמילה התנדבות נשמעה אז רבות בחצר הקיבוץ, והיא היתה גם מילת מפתח בחינוך הקיבוצי שלנו. שנים מאוחר יותר הסתגרו הקיבוצים בתוך עצמם, וכמו כל חברה אנושית אחרת, עברו תהליכי חיים רבים ומגוונים, וההתנדבות שאפיינה אותם בעבר, נדחקה לפינה.

הפעם, במסגרת מפגשי ימי-שישי במועדון, הוזמנו החברים לפגישה עם שלושה נציגים של התנועה הקיבוצית, (יואל מרשק, ערן שחר, עודד אונגר) העוסקים בפעולות ומשימות ההתנדבות של התנועה הקיבוצית בשנות האלפיים, בניסיון להחזיר עטרה ליושנה. על-אף מיעוט המשתתפים, היה מפגש מעניין ומרתק. בין המילים אפשר היה להבין את השאלה המרכזית: "האם הקיבוצים, ולא חשוב אם הם מופרטים או לא, עדיין רלוונטיים לחברה הישראלית, ואם כן מה תפקידם?" שאלה גדולה למחשבה.

בשנים האחרונות נוספו אצלנו עוד חברים למעגל הפנסיונרים. יש לנו פנסיונרים וותיקים וקבוצה גדולה וחדשה של פנסיונרים המכנים את עצמם – צעירים. מתברר שרבים מהפנסיונרים מצאו דרכים להתנדב בתוך הקיבוץ וגם מחוצה לו. חברים מתנדבים ב"ביטוח הלאומי", בארגון "יד-שרה", בשורות "המתמיד", בבית הספר "גוונים", בחינוך הגיל-הרך, בתיקון מכשירי חשמל, בתרומת בגדים, באימוץ משפחה שאין לה סבים בקיבוץ, בספורט הכדור-עף, בליווי חברים מבוגרים שנשארו לבדם, בעמותת הוותיק, ויש התנדבות של מפעלי התעשייה בהכשרה ותמיכה של נוער בסיכון. פני טלבי הרחיבה

תודות, ועוד קצת.

תרבות לא קנויה ומשובחת

מזה מספר חודשים אני משמש כמדריך של המוסדניקים ביחד עם אלי אמנו. בערב חג סוכות שני התקיים מופע חגיגי של "המנדוקס" לרגל שיפוץ וחיידוש מגרש הטניס בחסותו של אייל שדה ובהפקתו של גל סהר. במסגרת תפקידי נחשפתי להשקעה הרבה של המנדוקס ושל גל לקראת המופע. הערב שהופק על ידם בלבד וללא עלות כספית הוכתר כהצלחה גדולה ורבים מחברי ובני הקיבוץ נכחו ונהנו. לאחר שקראתי את הגיליון האחרון של הד הנעשה, נדהמתי והתאכזבתי לגלות שמקומו של המופע נפקד. בעיקר לעומת ים השבחים על חגיגות השמונים, שהיו מוגזמים ולא אובייקטיביים לטעמי. כשפניתי בנושא לרכזת ועדת תרבות נענית בתשובה מאוד לא מפרגנת ולא מקצועית! לכן אני מנצל במה זו לומר תודה וכל הכבוד למנדוקס ולגל! היה ערב מהנה ומקצועי שניכרת בו ההשקעה והכישרון הרב והופק בכוחות פנימיים ובצנעה. תודה נוספת לאייל שדה על היוזמה להפקת הערב, וכמובן לאלי אמנו שמלווה בנאמנות רבה לאורך כל השנה.

תום גינת

תודה לחברים שתמכו, פרגנו, והביעו אמון ביכולותיי לריכוז אגף תרבות. תודה לאמנון היכל על קמפיין הוגן ומפרגן נטול השמצות ושאר דברים שלא לעניין, אשמח לראותך ממשיך בעשייה התרבותית והספורטיבית, ושותף במנהלת תרבות שתוקם בעתיד הקרוב.

זה לא סוד שתקציב התרבות שלנו קטן ביחס לדרישות השנתיות.

לכן, נבנה צוות מאנשים שנכונים להיות חלק פעיל בעשייה, נעזר בניסיונם של חברים נוספים, וכך נוכל לסמן את היעדים לשנים הבאות.

כולי תקווה שנצליח לשמר את כל החגים בצוותא למרות הבעיות התקציביות שעומדות בפנינו. בעיתון "הזמן הירוק" 03-10-2013 היטיב יובל דניאלי לבטא זאת, ציטוט:

"קיימת חשיבות עליונה לשימור של החג, שבו נפגשות קבוצות שונות של חברים, גם כדי להכין את החג וגם כדי לחגוג אותו בצוותא, ובכך לתרום לגיבוש הזהות המשותפת שלנו. קל מאוד להתרגל לפסוח על האין מאשר להתעקש כדי לברוא את היש. והיא היא המייחדת אותנו כחברה, בעלת רצון לזהות ולערכים משותפים, מאוסף משפחות מקרי."

רמי כהן שמאלי

טיול האופניים הלילי
 לירושליים היה הצלחה
 גדולה. משמאל: ששת
 הרוכבות שהפליאו ברכיבה
 ספורטיבית ומאתגרת ולא
 נפלו מהרוכבים הגברים.

למטה: קבוצת הרוכבים
 נכנסת לעיר העתיקה דרך
 שער האריות בעקבות
 לוחמי הצנחנים של מוטה
 גור בקרבות ששת הימים.

רכב וצילם: אברהם אילת